

ஜெயமோகன் சிறுகதையில் பெண்ணியச்சிந்தனை

மு. கார்த்திகைச் செல்வி

தமிழ்த்துறை உதவிப்பேராசிரியர்
ரத்தினம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
கோயம்பத்தூர்

9080411315

rameshkarthika0781@gmail.com

முன்னுரை

பெண்கள் இந்நாட்டின் கண்கள் என்றும், நம் தாய் திருநாட்டினை ‘பாரதமாதா’ என்றும் பெண்ணுக்கு நிகராக ஒப்புமைப்படுத்தியும், பெருமைப்படுத்தியும் பேசிய இந்த சமுதாயம், பெண்ணை ஒரு கேலிப் பொருளாகவும், சுகப் பொருளாகவும் பார்க்கின்றது. தற்காலத்தில் பெண்களின் நிலையைக் குறித்து, ஜெயமோகனின் ‘தேவகிச் சித்தியின் டைரி’ என்னும் சிறுகதையில் “பெண்ணியச் சிந்தனை” அதன் கோட்பாடுகள் பற்றியும் புரிதல்கள் பற்றியும், ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதே இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பெண்ணியக்கோட்பாடு - வரையறைகள்

‘பெண்மையும்’, ‘பெண்ணியமும்’ ஒன்றல்ல, வேறு வேறு ‘பெண்மை’ என்பது பெண்களுக்கு இயல்பாக அமைய வேண்டுமென ஆணாதிக்கச் சமுதாயம், எதிர்நோக்கும் மரபியல் சார்ந்த அச்சம் மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நான்கு பண்புகளைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே தொல்காப்பிய நெறிமுறையில் இன்று வரையில் ஆளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு.வி.க. - ‘பெண்மை’ - என்பதற்கு, அடக்கம், பொறுமை, தியாகம், பிறர்நலம் பேணல், இரக்கம், அழகு, ஒப்புரவு, தொண்டு, முதலான பண்புகள் அமைந்ததே பெண்மை என்று கூறுகிறார். அவர் கூறும் இப்பெண்மை பண்புகள், பெண்களை அடக்கி ஒடுக்கும் பெண்மைப் பண்புகளாகவே உள்ளன. தமிழிலக்கியங்களில் பெண்மையின் மென்மைப் பண்பு மரபாகக் “கொடியினம்” எனவே குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. இது ஆண்கள் வரையறுத்த பெண்மைக்கான மரபு இலக்கணமாகும். இப் பண்புகள் அனைத்தும் பெண்மையைப் பெருமைப்படுத்துவதாக இல்லை.

பெண்ணியம் - விளக்கம்

பெண்மை - பெண்ணியல்பு என்னும் கருத்தாக்கங்களிலிருந்து வேறுபட்டு தற்காலத்தில் “பெண்ணியம்” என்னும் இலக்கிய வழக்காறு பெற்றுள்ளது. “feminism” என்னும் ஆங்கிலச்சொல்லின் தமிழாக்கமாக இச்சொல் பயன்பட்டு வருகின்றது. “பெண்ணியம்” என்பது புதிய சமூகச் சூழலில் பெண்களைப் பற்றிய புதிய பார்வையின் அடிப்படையில் எழுந்துள்ள கோட்பாட்டைக் குறிக்கும் ன் முத்துச்சிதம்பரம் கூறியுள்ளார்.

“பெண்ணியம்” என்னும் சொல் 1890 முதல் பாலினச் சமத்துவக் கோட்பாடுகளையும், பெண்களுக்காகப் போராடும் இயக்கங்களையும்

குறிக்கப்பயன்பட்டு வருகின்றது. எனினும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தான் பெருவழக்கில் வந்தது. தமிழில் “பெண் இருப்பு” - என்ற சொல்லுக்கு இணையானதாகப் பெண்ணியம், பெண் நிலைவாதம், பெண்ணிமை ஏற்பு முதலான சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் பாலியல் சுரண்டலற்ற சமுதாயத்தைப் படைப்பதே பெண்ணியக் காட்பாட்டின் நோக்கமாகும்.

“ஜெயமோகனின் “தேவகிச் சித்தியின் டைரி” என்ற சிறுகதையில் பெண்ணியக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள்

ஜெயமோகனின் இச்சிறுகதையில் “பெண்ணிமை” பற்றிய வினாவை எழுப்புகின்றார். அக்காலத்தில் பெண்களுக்கு டைரி எழுதும் உரிமை மறுக்கப்பட்டிருந்தது. இச்சிறுகதையில் வரும் தேவகியும் அவள் கணவன் மணியும் அலுவலகத்தில் பணி செய்கின்றனர். அவர்கள் வாழும் கூட்டுக்குடும்பத்தில் தாத்தாவும் பாட்டியும், மரபு வழிச்சடங்குகளில் பற்றுறுதியுடன் வாழ்பவர்கள். படிக்காதவரான மணியின் அண்ணன் நாராயணனே குடும்பத்தின் தலைவர் ஆவார். நாராயணனின் மனைவியும் படிக்காதவளே. அவள் தன் வீட்டுவேலைகளே உலகம் என்று வாழும் மரபு வழிப்பட்ட மனைவி ஆவாள்.

கதைக்களமும், போக்கும்

இக் கதை சொல்லியான “குஞ்சு” பள்ளியில் படிப்பவன். இவன் நாராயணனின் மகன் ஆவான். இவனாலேயே (குஞ்சு) இக் கதையின் போக்கு மாறுகின்றது. இவன் தேவகி சித்தி டைரி எழுதும் விசயத்தைத் தன் அம்மாவிடம் கூறுகிறான். இதனால் பிரச்சினை பூதாகரமாக மாறுகிறது. கதைக்களம் சூடுப்பிடிக்கிறது.

மணியும் தேவகியும் மாலையில் அலுவலகத்திலிருந்து வீடு திரும்பிய போது தாத்தா, பாட்டி, நாராயணன், அவள் மனைவி அனைவரும் ஒன்று கூடி தேவகியிடம் அவள் எழுதும் டைரியைப் பற்றி விசாரிக்கின்றார்கள். ஆனால் தேவகியோ தான் எழுதிய டைரியை யாரும் படிக்கக் கூடாது என்று அழுது புலம்புகிறாள். தாத்தா எழுந்து ஏன் புருஷன் கூட படிக்கக் கூடாத ரகசியம் என்ன உனக்கு என்று அதட்டினார்.

“வேண்டாம் யாரும் அதைப்படிக்கக்கூடாது”

“அப்படியென்ன ரகசியம் பெண்ணுக்கு வேண்டிக்கிடக்கிறது” என்றால் மணியின் அம்மா. “என் தாலிமேல் ஆணையாகச் சொல்கிறேன். அதில் என் மனசாட்சிக்கு விரோதமாக ஒன்றுமே இல்லை என்னை நம்புங்கள்” என்று தேவகி வீட்டில் உள்ளவர்கள் அனைவிடமும் கெஞ்சுகிறாள். இவ்வாறு கதைக்களம் அமைகிறது.

பெண்மையும், ஆணாதிக்கமும்

தெற்காசிய நாடுகள் “பெண்ணியம்”- என்பதற்கு “பெண்களே சமூகத்திலும், அலுவலகத்திலும், வீட்டினுள்ளேயும் நசுக்கப்படுவதைப் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியும், அந்நிலையை மாற்றியமைக்க ஆண்களும், பெண்களும் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு செயற்படுதலும்” என்பதே பெண்ணியம் என இரா.பிரேமா பெண்மையை வரையறுத்துள்ளார்.

இவரின் விளக்கத்தின்படி பாலின அடிப்படையில் சமூகத்திலிருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், முரண்பாடுகளையும், ஆணாதிக்கத்தையும்,

ஆணின் தலைமைப் பண்பை அறிந்த அந்நிலையை மாற்றி ஆண், பெண் சமத்துவம், சமுதாய நிலையைக் காண முயல்பவர்களே பெண்ணியவாதிகள் ஆவர்.

ஆண்கள் தங்கள் வலிமையையும், கழகத்தில் மற்றவர் முன் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளவும், பெண்களிடம் தன் ஆணாதிக்கத்தைக் காட்ட முற்படுகின்றனர். பெண்களை முன்னிலைப்படுத்தினால் தான் (ஆண்கள்) இந்த சமூகத்தில் தாழ்ந்து விடுவோம் என்று அஞ்சியே பெண்ணை முன்னேற விடாமல் முடக்குகின்றனர்.

அப்படித்தான் இந்நத சிறுகதையில் உள்ளது. தேவகி நன்கு படித்தவள். அலுவலகத்தில் வேலை பார்க்கின்றாள் அது பிடிக்காத அந்த வீட்டின் ஆண்கள் அவளை அடக்க முற்படுகின்றனர். தேவகி ஒரு டைரி எழுதுகிறாள். அது தெரிந்த அவள் கணவன் மணி அந்த டைரியைப் படிக்க முயற்சி செய்கின்றான்.

”இதோ பார் தேவகி, இவர்கள் சந்தேகப்படுவது போல இதில் தப்பாக ஏதும் எழுதவில்லைதானே” என்று கேட்கிறான் மணி. அதற்கு அவள் (தேவகி) ”திருச்செந்தூர் முருகன் மேல் ஆணையாக வேறெதும் இல்லை” என்று கூறுகிறாள். ஆனால் அதை நம்பாமல் தன் குடும்ப உறுப்பினர்கள் முன் தன் ஆணாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்த முற்படுகின்றான்.

”அப்படி என்றால் ஏன் பயப்படுகின்றாய்? நான் படித்துவிடுகிறேன். பிரச்சினை தீர்ந்து விடும்” என்று கூறி டைரியை படிக்க முயற்சி செய்கிறான். வேண்டாம் என்று தடுக்கிறாள். அவளை உற்றுப்பார்த்தான் மணி. அவன் முகம் கோணியது. ”அப்படியா சங்கதி அப்படியானால் படித்துப்பார்த்துவிட்டுத் தான் மறுவேலை” என்று கூறி தேவகியின் டைரியைப் படித்தே தீரவேண்டும் என்று தன் அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்தத் துணிகிறான். பின்பு தேவகியை ” தேவடியாள்” என திட்டி அவளை அவள் அப்பா வீட்டில் விட்டுவிட்டுவந்து விடுகிறான். இவ்வாறு ஆண்கள் ஆணாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்த பெண்ணை இந்தச் சமூகத்தில் பகடைக்காயாக உருட்டி விடுகின்றனர்.

சமுதாயத்தில் பெண்களின் இடம்

பெண்கள், ஆண்களுக்கு நிகராணவர்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பதே பெண்ணியமாகும். பெண்ணாகப் பிறந்ததற்காகவே அவள் உலகின் அனைத்துச்சமூகங்களிலும் ஒதுக்கப்படுகிறாள். பெண்கள் ஆண்களைச் சார்ந்தே வாழக் கூடியவர்கள், தனித்தியங்கும் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் என்பது ஆண்களின் குறைவான மதிப்பீடு. பெண்கள் ஒரு சமூக இனமாவர். பெண்களின் மகப்பேறு என்னும் தன்மையே இதற்கு அடிப்படையாகும். சமூகத்தில் பெண்களின் இடம் வீடு” என வரையறை செய்திருப்பது ஆண்களின் சுயநலம் மற்றும் உளவியல் சார்ந்தது

இக்கதையிலும் ஆண்களே தலைமைப் பண்பிலும், பெண்கள் அவர்களின் கீழ் இருக்கும் நிலையை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். கதையில் வரும் தேவகி டைரி எழுதியதற்காக அந்த வீட்டில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அவளை தவறாகப் பேசி காயப்படுத்துகின்றனர். தேவகியின், கணவன் மணி ஒருபடி மேலே சென்று அவளைத் திட்டி இனி இந்த வீட்டில் உனக்கு இடமில்லை, உன் அப்பா வீட்டிற்கு செல் என்று விட்டுவிடுகிறான்.

இதற்கு பிறகு தேவகியின் நிலை என்ன? தேவகியின் வாழ்க்கை என்ன? என்று எதையும் யோசிக்காமல் மணி அவனின் இடத்திலிருந்து மட்டும் செயல்படுகிறான்.

சமுதாயத்தில் பெண்ணுக்கு பெண்ணே - எதிரி

இந்த சமுதாயத்தில் பெண் வாழ்ந்தாலும் பேசும், தாழ்ந்தாலும் பேசும். தமிழ் கமுகத்தில் நெடுங்காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் மரபு சார்ந்த மதிப்பீடுகளால் பெண்கள் வீட்டிற்குள்ளேயே சிறை வைக்கப்படுகின்றனர். சமூக நிகழ்வுகளில் பெண்கள் பங்கேற்கை தடைச் செய்யப்படுகின்றது. குடும்ப அமைப்பை வைத்தே பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றனர். குடும்பத்தில் பெண்கள் அடைக்கப்படும் போது அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியே வருவதற்கு “பண்பாடு” தடையாக உள்ளது. பெண்களுக்கு வீட்டிலும் சரி வெளியிலும் சரி பெண்களுக்கு பெண்களே எதிரியாக உள்ளனர்.

இக்கதையில் வரும் தேவகிக்கும் அந்த குடும்பத்தில் உள்ள பாட்டி, குஞ்சுவின் அம்மா, எதிர் வீட்டு ராணி அத்தை என்று அனைவரும் அவளைக் காயப்படுத்துகின்றனர்.

குஞ்சுவின் அம்மா அலுவலகம் செல்லும் பெண்களை மிகவும் கேவலமாக நினைப்பவள். அவள் தன் மாமியாரிடம் இந்த மானம் கெட்ட பிழைப்பு எங்கள் குடும்பத்தில் இல்லை” என்று தேவகியை குத்திக்காட்டி கேவலமாகப் பேசுகின்றாள்.

”நாலுபேர் முன்னால் உட்கார்ந்து அரட்டையடிப்பதும் கண்டவன் வாயால் பேச்சுக் கேட்பதும்” எனக்குப் பிடிக்காது என்றும் ஏசுகின்றாள். இது மட்டும் அல்லாமல் “தேவகி அலுவலகம் சென்ற பின்னர் எதிர் வீட்டு ராணியத்தையும் பாட்டியும், குஞ்சுவின் அம்மாவும் தேவகி புதுப்புடவை வாங்கியதைப் பற்றியும் அவள் வீட்டிற்கு அடங்காமல் அலுவலகம் செல்கிறாள் என்றும் பேசுகின்றனர்.

அப்போது “தேவகி சித்தி டைரி” எழுதுகின்றாள் என்று குஞ்சு அவள் அம்மாவிடம் கூறுகின்றான். அதனால் அந்தக் குடும்பத்தில் மிகப்பெரிய பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. குஞ்சுவின் அம்மா அதை உடனே தன் கணவன் நாராயணனிடம் சொல்லி பலவாறு பேசி அழுது புலம்புகின்றாள். ” குஞ்சுவிற்குத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரச்சினை இவ்வளவு பெரிய பூதாகாரமாக வரும் என்று பாட்டி அவள் பங்கிற்கு பேசுகிறாள். நாராயணா அவள் சொல்வதிலும் காரியம் உண்டு. கேட்டாயா? இந்தக் காலம் பழைய காலமில்லை. எங்கள் காலத்தில் தலையும் முலையும் வந்த பெண்ணைச் சகோதரன் கூடப் பார்க்க முடியாது. இப்போது போடுகிற வேஷமும், ஆடுகிற ஆட்டமும் ஜாக்கிரதையாக இருந்தால் தோசமில்லை” என்று கூறினாள். இவ்வாறு இக்கதையில் ஒரு பெண்ணுக்கு சக பெண்களே எதிரியாக உள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

பெண்களின் நிலை

”பெண்ணியம்” என்ற சொல் பெண் எந்த ஆணுக்கும் நிகரானவளே. எந்த நிலையிலும், எந்த காலத்திலும் அவளைத் தனிமைப்படுத்திவிடக்கூடாது. சார்பு நிலைப்படுத்தக்கூடாது என்று பொருள்படுகின்றது. இது ஆண் மேலாதிக்கத்தில் வழிவழியாக வந்து

கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியில் பெண்கள் எவ்விதமான தனித்துவமும் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆண்களின் பாலியல் தேவைகளுக்குப் பயன்படும் பொருளாகத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் பெண்கள். ஆண்களைச் சார்ந்து அவர்களது நலன் பேணுவதையே தன் வாழ்வாக உள்ளனர். இந்தச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டும். ஆண், பெண் சமத்துவம் என்ற சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

இந்தக்கதையில் தேவகி டைரி எழுதியது தெரிந்த கணவன் அவளை அவள் அப்பா வீட்டில் விட்டுவிடுகிறான். இதன்பிறகு கதை சொல்லும் குஞ்சு "ஒரு மாதம் சித்தியின் (தேவகி) அப்பாவும், பெரியப்பாவும் வருவதும், பேசுவதும் விவாதிப்பதும் எல்லாம் நடந்தது ஆனால் சித்தியை வீட்டுக்கு கூட்டி வரவேயில்லை. அவளை சித்தப்பா (மணி) விவாகரத்து செய்து விட்ட விஷயம் மூன்று வருடம் கழித்து அவர் வேறு ஒரு திருமணம் செய்தபோதுதான் எனக்குத் தெரிந்தது, என்று குஞ்சுவின் கூற்றுடன் முடிகின்றது.

மரபுவழிப் பண்பாட்டிலும் சிந்தனைகளிலும் ஊறிப்போன பழங்காலத்துப்பாட்டியும், நவீனத்துவ வளர்ச்சியைக் கண்டிருந்தும் அதனை ஏற்காத நாராயணன் அவனது மனைவி பெண் கல்வியால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கும் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் தடையாகவும் எதிரியாகவும் அமைகின்றன.

முடிவுரை

ஜெயமோகனின் "தேவகிச் சித்தியின் டைரி" என்ற இச்சிறுகதையில் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கையில் புகுந்த வீட்டில் தேவகி அந்த வீட்டுப்பெண்களால் தன் வாழ்வு சீரழிந்ததையும், பெண்களே பெண்ணின் வாழ்வுக்கும், உரிமைக்கும், எதிரிகளாக இருப்பதைக் கதையின் ஓட்டத்தில் மிக அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

அடிக்குறிப்புகள் (Notes)

1. திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார் - பெண்ணின் பெருமை, ப12
2. ச. முத்துச்சிதம்பரம் பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ப5
3. இரா. பிரேமா பெண்ணியம் ப.10
4. Juttie and Lisa Encyclopedia of Feminism
5. Nancy F Coft. Grounting Modern Feminism Page 5
6. May E. Haunesnerth Page 151
7. கோ. சரோஜா பெண் படைப்பாளிகளின் புதினங்களில் பெண்ணியப் பார்வை ப.311
8. ஜெயமேகனின் சிறுகதைகள் ப. 209
9. மேலது பக் 212.
10. மேலது பக் 215-216
11. மேலது பக் 217

துணைநூற் பட்டியல் (References)

1. ஜெயமோகன் சிறுகதைகள் உயிர்மை பதிப்பகம் சென் 2004
2. ச. முத்துச்சிதம்பரம் --பெண்ணியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் மெய்யப்பன் பதிப்பகம் சிதம்பரம்

3. கோ. சரோஜா பெண்ணியப் படைப்பாளிகள் புதினங்களில் பெண்ணியப்பார்வை - முல்லை நிலையம் சென்னை 2001
4. இரா. பிரேமா பெண்ணியம் தமிழ் புத்தகாலயம் சென்னை- 2005
5. திரு. வி கலியாணசுந்தரனார், பெண்ணின் பெருமை 1 (அ) வாழ்க்கைத்துணை, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ் சென்னை 2005